ANCHETA noastră

A devenit atletismul un sport prioritar ?

PREA PUŢINI ŞCOLARI DIN CAPITALĂ PRACTICĂ CU REGULARITATE SPORTUL NR. 1

Raportat la numărul practicanţilor sportului nr 1, la numărul secţiilor, la cel al antrenorilor şi profesorilor, chiar şi la cel al bazelor sportive (ca să ne referim doar la cîteva aspecte particulare ale activităţii), **Bucureştiul este, indiscutabil, principalul oraş atletic al ţării.** Aprecierea se cere, desigur, completată şi cu precizarea că în Capitală îşi desfăşoară activitatea cei mai mulţi dintre performerii atletismului nostru. Şi, cu toate acestea, **realizările evidente ale atletismului bucureştean sînt totuşi departe de cerinţe, de aşteptări, nu se acordă cu condiţiile existente.**

Să dăm cîteva exemple. În Bucureşti funcţionează 106 antrenori cu normă întreagă (C.S. Şc. de atletism — 21, Viitorul — 9, C.A.U. — 8, Steaua şi Dinamo — 7 etc.), un număr, fără discuţie, impresionant, dar căruia i se mai adaugă şi profesorii de educaţie fizică cu sau fără specializare în atletism ; în Capitală există, în cadrul a 9 şcoli, nu mai puţin de 73 de clase cu profil atletic, încadrate cu 21 de profesori specialişti. Rezultatul direct al acestei situaţii : **6390 de atleţi legitimaţi** (dintre care 2800 fete) **şi numai 653 de sportivi clasificaţi** (200 de fete).

Fără discuţie, aceste cifre — care îi cuprinde, de fapt, pe practicanţii activi organizaţi ai atletismului sînt extrem de mici faţă de nevoile actuale şi de perspectivă ale atletismului nostru. Cum nici la alte „capitole" atletismul bucureştean nu depăşeşte nivelul mediocrităţii şi nu răspunde cerinţelor, în mod justificat. **Biroul Executiv al C.N.E.F.S. a acordat un avertisment forului sportiv al Capitalei.** La rîndul lui, Biroul Executiv al C.M.E.F.S. Bucureşti a analizat, cu toată răspunderea, cauzele care au condus la această situaţie şi a luat o serie de hotărîri şi măsuri în ideea ca atletismul să devină cu adevărat sport prioritar.

Pe această temă, am purtat recent o discuţie cu tovarăşul **Nicolae Stancu,** prim-vicepreşedinte al C.M.E.F.S. Bucureşti.

„Avertismentul primit, ne-a spus interlocutorul nostru, porneşte de la o stare de fapt în atletismul bucureştean, în care treburile nu merg cum se cere, cum este nevoie. După părerea noastră, cauzele sînt mai multe şi, din păcate, unele destul de vechi. Voi enumera cîteva pe care le considerăm determinante pentru situaţia necorespunzătoare a acestei ramuri sportive. Voi începe prin a arăta că **atletismul şcolar n-a realizat nici pe departe un nivel corespunzător.** Ca să nu mai lungesc discuţia, voi arăta că **foarte mulţi profesori de educaţie fizică nu-şi îndeplinesc obligaţia elementară de a avea o grupă de atletism şi o echipă la un joc sportiv.** Deci, din moment ce atletismul nu este făcut cunoscut marii mase a elevilor şi nu este practicat în şcoală, nu putem avea rezultatele care ne trebuie, căci nu poate fi lăsat totul doar în grija profesorilor care lucrează cu clasele speciale. Trebuie să remarc că la aceste şcoli, în special la nr. 190 din sectorul 5 (şef de catedră : Gh. Teşu) şi la nr. 164 din sectorul 7 (Christache Barta şi Alexei Techirdalian), se munceşte bine şi cu siguranţă că roadele acestei munci se vor vedea peste puţină vreme, dar a face atletism doar în 9 şcoli din peste 300 nu înseamnă altceva decît o activitate de „seră", **care angrenează abia 1000 de copii din cei peste 200 000 de această vîrstă, din întreg Bucureştiul!** Atletismul şcolar este deci domeniul în care sîntem cel mai mult descoperiţi şi în care trebuie, de urgenţă, întreprins ceea ce este necesar.

Voi vorbi, în continuare, de diferitele acţiuni de selecţie organizate în Bucureşti, dintre care una, cea mai importantă din toamna anului 1976, **a testat 10 800 de tineri.** Ei bine, vreo 500 de tineri au arătat calităţi remarcabile pentru atletism, dar, din diferite motive, majoritatea lor n-au fost reţinuţi în vreo secţie şi **abia dacă au rămas 30.** A relua totul de la capăt, de fiecare dată, nu este cîtuşi de puţin o treabă bună, lipsind de conţinut munca specialiştilor noştri. Trebuie, după opinia noastră, ca **selecţia să fie bine dirijată de noi, iar rezultatele urmărite cu toată responsabilitatea,** pentru ca eficienţa unei asemenea activităţi — vitală pentru sport — să poată fi într-adevăr reală. Altfel nu înseamnă nimic! Legată de această problemă este şi aceea a **specializării antrenorilor pe probe, necesitate a unei munci de calitate, în spiritul noului.** Am iniţiat la stadionul Progresul o secţie modernă-model pentru aruncări. Din păcate, pînă acum, n-a ieşit nimic ca lumea din această iniţiativă, pentru că, între altele, unii dintre **specialiştii noştri nu şi-au înţeles rolul şi nu şi-au justificat încadrarea.** În acest context, dar pe un plan mult mai larg, voi arăta că Biroul Executiv al C.M.E.F.S. a hotărît să realizeze fişe pentru fiecare antrenor de atletism, în care să fie înscrise rezultatele muncii sale. Avem neplăcuta surpriză să constatăm că **zece dintre antrenorii bucureşteni n-au avut nici un rezultat concret în muncă.** Este vorba, între alţii de **Al. Nicolescu** de la C.S.Ş. de atletism, **Eug. Ducu** de la Viitorul, **Marilena Ciurea** de la Progresul. Dealtfel, o spun cu toată răspunderea, **sîntem nemulţumiţi de modul în care muncesc mulţi dintre antrenorii de atletism bucureşteni, care se mulţumesc cu puţin, în tot ceea ce întreprind, dar au pretenţii cu carul.** Astă vară, tehnicianul nostru **Alex. Vena** a avut ideea realizării unui film „cine-verité" de la pregătirea atleţilor, care îi înfăţişează pe antrenori în diferite ipostaze — fumînd, şuetînd etc. — în timpul lecţiei de antrenament. I-am chemat pe antrenori la noi, la C.M.E.F.S., şi le-am prezentat acest documentar fără replică. Din păcate, **nici acest film n-a avut impulsul aşteptat de noi, căci el n-a provocat schimbarea de concepţie dorită.** În cazul acesta, ca şi în cel amintit mai înainte, vom acţiona acum împreună cu conducerile cluburilor respective pentru aplicarea măsurilor legale, dacă altfel, cu vorba bună, nu se poate.

Există, într-o altă ordine de idei, părerea că „rekortanul" de la Stadionul Republicii duce la rezultate mai bune cu o muncă mai puţină, iar pista de rumeguş de la „23 August"-Viitorul este o adevărată comoară, un bulgăre de aur ! Aşa se explică faptul că aceste două stadioane sînt supraaglomerate, **în timp ce altele (Progresul, Metalul, Rapid, „23 August"-stadionul central, Dinamo ş.a.) sînt prea puţin folosite.**

Am arătat, precum vedeţi, cîteva dintre cauzele care, după părerea noastră, au condus la situaţia existentă, nemulţumitoare, din atletismul bucureştean. Pentru a putea răspunde sarcinilor formulate în Programul privind dezvoltarea activităţii de educaţie fizică şi sport, referitoare la prioritatea care se cere a fi acordată atletismului, activiştii noştri s-au angajat să nu precupeţească nici un efort pînă la realizarea lor integrală. Există, în Bucureşti, condiţii pentru ca activitatea atletică să se înscrie la nivelul cerinţelor. Pentru aceasta, înainte de orice, trebuie însă să se muncească mai bine, cu mai mult simţ de răspundere !"

Romeo VILARA

PERFORMERI AI PRIMULUI CONCURS DE PATINAJ-VITEZĂ AL SEZONULUI

● Campionatul sprinterilor a fost amînat cu 24 de ore ● A început „Festivalul pionieresc al sporturilor de iarnă"

Primul concurs al sezonului de patinaj viteză, dotat cu trofeul **„Cupa Harghita",** s-a desfăşurat miercuri şi joi pe pista naturală a lacului Ciucaş din Tuşnad la care s-au obţinut cîteva rezultate bune. Astfel, seniorul **Vasile Coroş** (I.E.F.S. Bucureşti) a fost cronometrat pe 500 m şi 1 000 m cu 42,2 şi, respectiv, 1:27,6, iar **Andrei Erdelyi** (Tractorul Braşov) a parcurs distanţa de 3 000 m în 4:27,6, cifre care reprezintă recordul pistelor din ţara noastră. De asemenea, la juniori I, **Ion Opincaru** (Tractorul Braşov) şi **Nicolae Jenei** (C. S. Şcolar Cluj-Napoca) au înregistrat la 3 000 m — 5:01,9 şi, respectiv, la 1 000 m — 1:31,6 constituind cele mai bune rezultate în concursurile interne. În rest rezultate modeste.

Reprogramate, din sezonul trecut, pentru duminică la Tuşnad, campionatele republicane de sprint ale seniorilor au fost din nou amînate din cauza timpului nefavorabil. După ce aproape o lună de zile pista lacului Ciucaş a fost bună de concurs, ea a devenit în cîteva ore impracticabilă. Sîmbătă noaptea, a avut loc un fenomen meteorologic rar întîlnit : la ora 24 „inelul de gheaţă" strălucea ca o oglindă sub imperiul gerului, pentru ca peste o oră să se stîrnească, ca din senin, o ploaie, apoi o burniţă care s-a transformat în lapoviţă şi în final în ninsoare abundentă. Aproape în tot cursul zilei de duminică arbitrii, antrenorii şi sportivii au ajutat echipele de serviciu la dezăpezirea suprafeţei lacului Ciucaş dar n-au reuşit şi astfel concursul s-a amînat cu 24 de ore. Lucrările de punere în funcţiune a pistei, refacerea gheţii au continuat în tot cursul zilei de ieri, pînă seara tîrziu.

★

Iniţiat de Consiliul naţional al organizaţiei pionierilor, „Festivalul pionieresc al sporturilor de iarnă" — competiţie care se desfăşoară sub genericul „Daciadei" — a început în mai multe localităţi ale judeţului Harghita. Sute de pionieri, din 11 judeţe ale ţării, cu tradiţie în sporturi de iarnă, îşi dispută întîietatea la patinaj, hochei şi schi. Laureaţii vor fi cunoscuţi la 28 decembrie, cînd va avea loc pe patinoarul artificial din Miercurea Ciuc festivitatea de încheiere a competiţiei, urmată de un carnaval pe gheaţă. De menţionat că, paralel cu întrecerile sportive, se organizează şi diverse activităţi cultural-educative şi astfel festivalul are un caracter de tabără a vacanţei de iarnă.

Traian IOANIŢESCU

ULTIMELE RECORDURI DE ÎNOT ÎNAINTEA VACANŢEI

În bazinele acoperite (50 m) de la Baia Mare şi Cluj-Napoca au luat sfîrşit întrecerile „Cupei speranţelor" la înot organizate în acest an pe opt categorii de vîrstă. Trofeele au revenit sportivilor (7—11 ani) de la **C.S.M. Baia Mare** şi elevilor (12—14 ani) de la **Liceul nr. 2 Bucureşti.** Iată ultimele recorduri naţionale înregistrate:

Categ. 9 ani : J. Barth (B. Mare) 5:15,56 — 400 m liber şi 2:48,71 — 200 m bras ; categ. 10 ani : Gabriela Baca (Reş.) 1:17,32 — 100 m delfin ; Anca Pătrăşcoiu (B. Mare) 2:45,86 — 200 m mixt ; categ. 11 ani : H. Dumitru (Brăila) 5:03,40 — 400 m liber ; Gabi Sătnoian 5:09,57 — 400 m liber ; H. Dumitru 2:44,32 — 200 m mixt ; categ. 12 ani : C. Neagrău 2:30,0 — 200 m delfin ; categ. 13 ani : M. Ciodaru (Reş.) 2:29,9 — 200 m mixt.

Clasamente finale. Categ. 7—11 ani : 1. **C.S.M. Baia Mare** 373 p ; 2. C.S.S. Brăila 347 p ; 3. Liceul nr. 2 Bucureşti 221 p ; categ. 12—14 ani : 1. **Liceul nr. 2 Bucureşti** ; 2. Crişul Oradea ; 3. C.S.M. Cluj-Napoca.

După o scurtă vacanţă, tinerii înotători vor relua pregătirile pentru al doilea ciclu al sezonului chiar din primele zile ale anului viitor.

CLASAMENTUL FINAL AL CELUI DE AL 41-lea CAMPIONAT NAŢIONAL MASCULIN DE ŞAH

Ultimele două partide întrerupte în finala campionatului naţional masculin de şah s-au încheiat cu următoarele rezultate: Ghiţescu — Biriesc 1—0, Pavlov-Voiculescu ½—½.

CLASAMENTUL final al celei de-a 41-a ediţii a întrecerii :

1. FL. GHEORGHIU (I.T.B.) **12 p, pentru a 8-a oară campion al României şi primul campion al „Daciadei", 2. Th. Ghiţescu** (I.T.B.) 10, **3. M. Ghindă** (Universitatea Bucureşti) 10, **4. Em. Ungureanu** (Medicina Timişoara) 10, **5. I. Biriescu** (Medicina Timişoara) 9½, **6. C. Radovici** (C.S.U. Braşov) 9 ½, **7. P. Voiculescu** (Locomotiva Bucureşti) 9, **8. Gh. Mititelu** (Portul Constanţa) 8 ½, **9. M. Pavlov** (I.T.B.) 8 ½, **10. V. Ciocâltea** (I.T.B.) 8 ½, **11. M. Şubă** (Universitatea Bucureşti) 8, **12. S. Grünberg** (Universitatea Bucureşti) 8, 13. **P. Ştefanov** (Politehnica Bucureşti) 8, 14. **S. Neamţu** (Medicina Timişoara) 7, 15. **M. Tratatovici** (Universitatea Bucureşti) 7, 16. **A. Urzică** (Politehnica Bucureşti) 7 (retras după runda a 12-a), **17. V. Georgescu** (A.S.E. Bucureşti) 6 ½, 18. **N. Ilijin** (Medicina Timişoara) 6.

La punctaj egal ordinea a fost stabilită conform coeficienţilor Sonneborn-Berger. Primii 8 clasaţi au drept de joc direct în finala de anul viitor.

CÎŞTIGĂTORI FĂRĂ... ADVERSA ÎN CONCURSUL D PATINAJ

La sfîrşitul stămînii trecute, pe patinoul artificial „23 August" s-a organizat un concurs de patin artistic, dotat cu „Cupa municipiului Bucureşti". Au articipat reprezentanţii tutu secţiilor din Capitală, dispute fiind interesante mai ales probele rezervate fetelor, de numărul competitoarelor fost mai mare. La băieţi, schimb, la categoriile senior opii I, copii II şi speranţe, gătorii n-au avut... adversari, faţa arbitrilor prezentînd e doar cîte un concurent (!).

Urmărind evol sportivilor putem afirma că general, la „libere", aceştia înregistrat unele progrese. seniori, Adrian Vasile a st notat cu note peste 5 ; juniori, Al. Anghel a demon t mai multă acurateţe în pati şi un plus de siguranţă la ărituri. Junioara Viorica N şi-a îmbogăţit şi ea rep riul săriturilor, iar paşii de legătură au mai multă gr e. Ne-au mai plăcut Elena Fortescu, Laura Glăvan şi Carme Ionescu. Dintre senioare fo e frumos a evoluat Irina N iforov. Cînd reuşeşte să se centreze, ea prezintă program care, în general, plac. Pe a stă linie am dori să o ve concurînd mereu.

„Cupa municip ui Bucureşti" a revenit Clubul sportiv şcolar, ai cărui sp ivi au totalizat cel mai bu punctaj. Iată acum cîştigătorii probe : senioare — Irin Nichiforov (I.E.F.S.) 29,5 p seniori — A. Vasile (I.E.F.S.) 7 p ; juniori — Al. Anghel (C Ş. 2) 25,6 p ; junioare — Viori Nicu (C.S.Ş.) 25,6 p ; copii I — C. Daniel (C.S.Ş.) 19,9 p Elena Fometescu (C.S.Ş.) 24 ; copii II — C. Doru (C.S.Ş.) 0,0 şi Laura Glăvan (C.S.Ş.) ,5 ; speranţe — C. Neagu (C Ş.) 12,1 p şi Corina Tăutu (C Ş. 2) 15,8 p.

Gheorghe EFĂNESCU

„Memorialul Marin Viziru" la tenis

O. VÎLCIOIU (Dinamo Braşov) TERMINĂ NEÎNVINS

În sala de tenis a clubului Steaua au luat sfîrşit aseară întrecerile pentru „Memorialul Marin Viziru". Cîştigătorul probei de simplu este braşoveanul Octavian Vîlcioiu, care termină neînvins. În ultimele două partide susţinute, el i-a întrecut pe rînd pe L. Ţitei cu 6—3, 6—2 şi pe C. Popovici, cu 6—2, 2—6, 6—2. În celelalte întîlniri ale turneului final s-au înregistrat rezultatele : C. Popovici — A. Leonte 7—6, 6—1 A. Leonte — L. Ţitei 6—1, 6—

În urma aces rezultate, clasamentul final al turneului arată astfel : 1. O. Vîlcioiu (Dinamo Braşov) 3 victorii ; 2—4. C. Popovici, A. Leonte şi L. Ţitei (toţi S aua) — cîte 1 victorie.

Iată şi rezultatul finalei probei de dublu : S. Niculescu, L. Mancaş — B. ajan, A. Leonte 0—6 6—4, —5.

S. IONESCU — coresp.

„PERLA CEAHLĂULUI" ÎŞI ADAUGĂ TOT MAI MULTĂ STRĂLUCIRE SPORTIVĂ

(Urmare din pag. 1)

nea tovarăşul **Constantin Vernica,** secretar al C.J.E.F.S., este pregnant **„caracterul conştient şi voluntar al participării cetăţenilor la toate acţiunile întreprinse".**

Statistica pe care o cercetăm are virtutea de a fi nu numai minuţios şi meticulos alcătuită, dar şi pe aceea de a se bizui doar pe cifre reale, de a avea acoperirea în fapte, aşa cum am putut constata.

Campionatul asociaţiei sportive (socotit drept nucleul activităţii) se desfăşoară în 382 de unităţi (practic, în tot judeţul), angrenînd 140 000 de concurenţi. Aproape 18 000 de participanţi la „Crosul tineretului" şi peste 75 000 la Complexul „Sport şi sănătate" reprezintă, de asemenea, cifre elocvente. Gimnastica la locul de muncă a fost introdusă în 15 unităţi, de efectele ei binefăcătoare bucurîndu-se peste 6 000 de oameni ai muncii.

O plăcută coincidenţă a făcut ca în ziua vizitei noastre la Piatra Neamţ să aibă loc inaugurarea unui important obiectiv social al oraşului, noua bază a Clubului sportiv şcolar.

La poalele muntelui „Pietricica" a fost ridicată o construcţie modernă, cu două nivele. Cei peste 350 de elevi ai clubului, împreună cu cele 12 cadre didactice, au la dispoziţie o sală de jocuri (24×16 m), două săli de pregătire, 8 vestiare (cu grupuri sanitare anexe), un cabinet medical, un cabinet metodic, un laborator cinefoto, săli cu caracter didactic. Este vorba, deci, despre o bază sportivă multifuncţională, la nivelul cerinţelor actuale în procesul de instruire pentru marea performanţă.

DAR PERFORMANŢA ?...

— Contribuţia noastră la bilanţul marilor succese sportive româneşti este încă destul de mică, ne spune cu modestie tovarăşul Constantin Vernica. **Dar, deocamdată atîta am putut...**

Judeţul Neamţ a dat patru sportivi delegaţiei noastre la Olimpiada canadiană, aducînd o medalie de bronz, cu echipajul de canotaj 4+1 în care au tras **Felicia Afrăsiloaiei** şi **Elena Giurcă,** pregătite la clubul „Ceahlăul" de antrenoarea **Garoafe Cantemir.** La C.M. de canotaj de la Amsterdam, **Afrăsiloaiei** a făcut parte din echipajul medaliat cu argint (4+1) iar **Luminiţa Sasu** şi **Eleonora Drugă** din acela de 8+1, clasat pe locul 4.

Fructuos a fost în acest an bilanţul balcanic, Mariana Suman, de la C.A. Roman (o unitate de performanţă fruntaşă în ţară) a cucerit trei locuri I (două individuale şi unul în ştafeta de 4×400). Un titlu a fost cîştigat la juniori. Două locuri II şi un loc III completează palmaresul. Judeţul Neamţ dă 28 de sportivi loturilor naţionale de seniori, tineret şi juniori, dintre care 14 sînt pregătiţi în cadrul Clubului sportiv şcolar.

O VERITABILĂ „STAŢIE PILOT"

Despre activitatea clubului ne vorbeşte preşedintele său, profesorul **Constantin Săvinescu** (bine cunoscut, mai ales, în calitatea sa de director al fostei Şcoli sportive de elevi, devenită acum club).

Pornind de la realităţile şi posibilităţile judeţului, stînd deci, cum se spune, „cu picioarele pe pămînt", profesorul Săvinescu şi colaboratorii săi s-au declarat partizai concentrării forţelor spre teva ramuri sportive de trade şi nu dispersării lor. S-a urmărit şi se urmăreşte — în rimul rînd — CALITATEA şi u CANTITATEA. La club există trei secţii de înaltă perf manţă (volei, atletism şi hand l) şi alte trei de pregătire, c biective, deocamdată, mai m este (gimnastică modernă, b het şi schi). Voleiul (antren re, prof. Maria Săvinescu) mine „disciplina nr. 1", av d o carte de vizită bogată. L activul echipei de fete se a 5 titluri de campioană naţio lă (junioare). Cea de băieţi (p f. N. Teodorescu) a fost c pioană anul trecut şi finalist anul acesta. Şapte jucătoare trei jucători fac parte din lo rile naţionale.

Profesorul Să escu speră să-şi îmbogăţea în mod considerabil secţiil Anul acesta a avut loc o ma acţiune de selecţie. Au f testaţi peste 25 000 de copi fiind reţinuţi 280.

★

Făcind bilan realizărilor, neascunzînd lip ile care mai există ci, — dim otrivă — analizîndu-le şi dis cindu-e, nemţenii abordează, n primul rînd, perspectiva.

Vom încheia eproduc d cuvintele unui vec i activis sportiv local : „Ceahl ul este arte înalt ; dar vom urca pe ră rile lui aspre".

Omul se referea, simbolic la educaţie fizică, la sport, la pr formanţă...

SCHIURI DIN SALCÎM

(Urmare din pag. 1)

ţară, de la Predeal. Al treilea pe ţară... Şi ar fi putut ieşi primul, numai că, la o cotitură, bătu o rafală de vînt „de te dedea jos cu totul", dintr-o parte, şi căzu. Pînă să se scoale, pînă să găsească sania, pînă să plece din nou, se duseră-n vale primele două locuri şi el s-a ales doar cu locul 3. Sigur, performanţa n-ar fi foarte mare, numai că... Numai că sania lui Ion Tiţoiu nu era nici ea departe de... salcîmul schiurilor lui Mihăiţă. Poate fusese făcută din acelaşi trunchi...

Şi totuşi, Mihăiţă, schiorul, nu pare a fi de acord cu marele rezultat al lui alde Tiţoiu. El spune : „Schiurile înseamnă altceva decît o sanie. Ele necesită pregătiri, că altfel muiculiţă-mumă, te trîntesc, nu-s ca sania, să te pui pe ea şi să pleci la vale..."

A apărut numărul 12 al revistei „EDUCAŢIE FIZICĂ ŞI SPORT"

Din sumarul acestui interesant număr vă recomandăm :

- ● **Conferinţa Naţională a partidului, amplu şi mobilizator program pentru înaintarea patriei pe calea civilizaţiei socialiste ;**
- ● **Locul şi rolul „Daciadei" în sistemul nostru de educaţie fizică şi sport,** de conf. univ. dr. **Emil Ghibu,** secretar al C.N.E.F.S. ;
- ● **Învăţămîntul de educaţie fizică angajat ferm pe drumul transpunerii în viaţă a politicii partidului,** de prof. univ. **Ioan Şiclovan,** rectorul I.E.F.S. ;
- ● **Cultura fizică şi integrarea ei în modul de viaţă socialist,** de conf. univ. dr. **Alexe Nicu,** directorul Centrului de cercetări pentru educaţie fizică şi sport ;
- ● **Realizări şi perspective în medicina sportivă,** de conf. univ. dr. **Ioan Drăgan,** directorul Centrului de medicină sportivă ;
- ● **Contribuţii la elaborarea unui profil psiho-socio-profesional al antrenorului de fotbal,** de prof. **Victor Stănculescu ;**
- ● **Procedee metodico-organizatorice în lucrul cu grupele de începători la atletism,** de prof. **Dumitru Gârleanu** şi prof. **Rodica Gârleanu ;**
- ● **Să învăţăm să schiem pe teren denivelat,** de prof. **M. Ioan.**

Redacţia revistei „Educaţie fizică şi sport" reaminteşte tuturor profesorilor de educaţie fizică, antrenorilor şi celorlalţi specialişti ai mişcării sportive că mai sînt puţine zile în care îşi mai pot înnoi abonamentele pentru anul 1978.

Fotbal

Turul Diviziei A în fapte şi idei

TREI REVELAŢII DE TOAMNĂ ŞI OBLIGAŢIILE LOR DIN PRIMĂVARĂ...

Pentru astăzi, cîteva observaţii privind „trioul revelaţiilor" — **A.S.A. Tg. Mureş, F. C. Argeş şi Politehnica Timişoara.** După cîţiva ani buni — iată — nu aflăm, în grupul fruntaş al clasamentului, întreaga „troică" prezentă de regulă în lupta pentru titlu, grup care a şi „monopolizat", dealtfel, titlurile naţionale : Steaua, Dinamo şi Universitatea Craiova. Iată că, acum, cele trei amintite formaţii din provincie (între care doar Steaua s-a plasat, cu o bună poziţie de atac) prezintă — cel puţin la jumătatea cursei — **îndreptăţite veleităţi de a prelua roluri noi (foarte onorante) pentru ele.** Sigur că nu lăsăm la o parte obligaţiile faţă de echipa naţională ale protagoniştelor de pînă acum ale campionatelor noastre, dar fără îndoială că **meritele poziţiilor ocupate astăzi de echipele cele mai bune ale oraşelor Tg. Mureş, Piteşti şi Timişoara le găsim chiar înlăuntrul acestor tabere, într-o dorinţă superioară de afirmare, în ambiţiile sporite cu care A.S.A., F. C. Argeş şi „Poli" au abordat actualul campionat, le aflăm într-o serie de împliniri, de modificări de loturi sau de conduceri tehnice petrecute în viaţa acestor formaţii.** Să încercăm să le numim pe cele cu efectele cele mai importante pentru actualele poziţii ale celor trei.

A. S. A. TG. MUREŞ 17 9 4 4 29-16 22

Despre mureşeni s-a mai vorbit în comentariile noastre retrospective. De fapt ei alcătuiesc o echipă pe care „o tot aşteptăm... sus". A.S.A. şi-a anunţat în cîteva rînduri intenţiile, dar şi le-a... retras pînă la urmă, preferînd poziţia de lider al plutonului doi. **La Tg. Mureş există de mult un grup de jucători, apropiaţi ca vîrstă şi valoare — Bölöni, Hajnal, Varodi, Fazekas, Pislaru —, care a dat o frumoasă culoare fotbalului echipei ; în apărare, Solyom, Ispir, Unchiaş, apoi Onuţan, sînt de mult timp titulari necontestaţi.** Prin urmare, Tiberiu Bone a putut solidifica — pe o lungă perioadă — acest nucleu de statornice prezenţe în echipă. „Ascensiunea A.S.A." se înregistrează, cum spuneam, cu o oarecare întîrziere, dar ea se bazează nu numai **pe o garnitură cu posibilităţi verificate, ci şi pe un „nou val" plin de perspective ;** pentru că — şi acesta reprezintă un alt element-motor — într-un lot care a practicat destul de vizibil, uneori net, fenomenul respingerii noilor veniţi, şi-a găsit acum aprecierea şi locul un „pluton" de fotbalişti noi sau tineri — **Fanici, Gall, Körtesy, Marton, Vunvulea,** a reapărut **şi Caniaro** — care a adus prospeţime în aspiraţii, a scuturat blazarea ce ameninţa să cuprindă echipa. Un singur lucru trebuie să-l amintim mureşenilor : că, în campionat, **momentele de „pauză", de „absenţă" nu cadrează cu ţinuta unui lider. Şi că „sincopele" acestea nu au numai un efect cifric, ci — mai cu seamă — unul moral, mult mai păgubitor decît pierderea a două puncte.** Referire la întîlnirile cu adversari desconsideraţi sau celor din cupele europene pentru care — şi asta reprezintă o îndreptăţită doleanţă a celor de la A.S.A. — **se impune realizarea unui program internaţional puternic, cu adversari de potenţialul celor oferiţi de întrecerile continentale.**

F. C. ARGEŞ 17 8 4 5 29-23 20

Ce s-a petrecut pe malul Argeşului în acest sezon ? Ce i-a determinat pe **Dobrin** et co. să-şi reamintească de rolurile de „alpinişti de clasamente" jucate cîndva cu deplin succes ? Credem că la Piteşti s-au înregistrat, la începutul toamnei, cîteva „închideri de cerc" (să le numim aşa), toate cu efecte pozitive. În primul rînd, judeţul Argeş a reuşit, pentru întîia oară în existenţa sa fotbalistică, să realizeze — prin promovarea Muscelului Cîmpulung în Divizia B şi a Automobilului Curtea de Argeş în Divizia C — **întregul circuit competiţional şi să aibă, astfel, garanţia unei circulaţii normale, fireşti, a celor mai buni jucători, fapt care s-a răsfrînt binefăcător şi asupra alcătuirii lotului divizionarei A.** Al doilea „cerc care s-a închis" priveşte **organizarea clubului** unde, acum, de sus şi pînă jos îi găsim pe foştii jucători ai formaţiei argeşene : **I. Barbu** — preşedinte (un „debutant" în materie, care a călcat cu dreptul), **Florin Halagian, Atanase Dima** şi — nu în ultimul rînd — **Leonte Ianovschi** — principalii responsabili ai sectorului tehnic. Acest grup de pătimaşi, în sensul bun al cuvîntului, reuşeşte să continue una dintre cele mai prolifice şi mai vechi politici de promovări din fotbalul nostru. După succesivele promoţii **(Ştefănescu, Badea ; Dobrin, Radu I, Prepurgel, Jercan ; Radu II, M. Zamfir, Bărbulescu, Stancu, Cristian, Speriatu, Chivescu, etc.)** ajunse în prima formaţie de-a lungul anilor, alta, venind tot din bogata pepinieră de care răspunde L. Ianovschi, se pregăteşte să facă pasul cel mare. **(Ancuţa, Istrate, Niţu, etc.). Succesele argeşenilor sînt, în primul rînd, deci, rezultatul acestei stăruitoare politici de ridicare a cadrelor. Pentru sezonul de toamnă '77, explicaţiile locale suplimentare sînt : potenţialul constant bun al lui Dobrin, stabilizarea randamentului tinerilor (Bărbulescu, M. Zamfir, Stancu, Speriatu şi, mai puţin, Radu II), dar şi aportul altor titulari (Iovănescu, C. Olteanu, Ivan, D. Nicolae).** Condiţia confirmării bogatei toamne pe plaiurile argeşene rămîne însă **neabandonarea exigenţei şi seriozităţii cu care s-a muncit pînă acum. Altfel, abisurile clasamentului atît aşteaptă !...**

POLITEHNICA TIMIŞOARA 17 8 4 5 25-21 20

Ne întrebam — şi nu numai noi : ce-i lipseşte oare **Politehnicii Timişoara spre a avansa în grupul echipelor cu un cuvînt greu în lupta pentru titlu ?** Un lot puternic fortificat exista, despre atmosfera plină de optimism, încurajatoare din jurul echipei nici nu mai vorbim ! Şi, totuşi, „Poli" şchiopăta pe undeva, pe la jumătatea clasamentului, mulţumindu-se cu rolul de prezenţă în „cortegiul campioanelor". În toamna aceasta s-a produs venirea lui Angelo Niculescu la Timişoara. N-a făcut minuni experimentatul nostru antrenor pe malurile Begăi. Dar un lucru a realizat cu siguranţă : **a pus ordine în jocul Politehnicii, a căutat să compună „din mers" o formulă de echipă în care exprimarea fiecărui jucător să fie cît mai deplină. Şi a ajuns la o „distribuţie" în orice caz de o constanţă şi de un randament superior precedentelor, în care nu lipsesc şi unele interesante experimente ca aceea a utilizării lui Floareş în postul de fundaş ;** alte elemente notabile ale „acţiunii Angelo Niculescu" ni se par stimularea, încurajarea unor tineri jucători **ca Barna, Nucă, Nadu ca şi „transplantul" reuşit al lui Volaru II.** Prin urmare, la Politehnica Timişoara s-a produs **o limpezire a apelor, o reevaluare a forţelor şi o echilibrată aşezare a lor în teren.** Toate au dus în primul rînd la ceea ce echipa timişoreană rîvnea mai mult — **stabilizarea jocului său.** De aici au venit şi celelalte cîştiguri : sporirea încrederii jucătorilor, refacerea unităţii sufleteşti, a atmosferei, creşterea potenţialului unor fotbalişti care păreau pierduţi sau în pierdere de viteză **(Laţa, Dembrovschi, Vişan etc.).** Să aşteptăm acum „momentul doi" Politehnica Timişoara. Să sperăm că el va fi un crescendo faţă de acordurile toamnei...

Eftimie IONESCU

LONGEVITATEA LOR SPORTIVĂ, LONGEVITATEA SPORTIVITĂŢII

Cînd un sportiv de excepţie îşi prelungeşte prezenţa în arenă, nu ca un acceptat pe baze sentimentale, în virtutea unor merite trecute, ci pe baza unei vieţi sportive exemplare, care-i ridică la pătrat experienţa şi valoarea de necontestat, punîndu-şi candidatura, din nou şi din nou, pentru un loc în echipă, luptînd cu armele fair-play-ului să-şi menţină acest loc printre cei mai buni din teren şi în stima marelui public (judecătorul cel mai sever !), acest sportiv merită întreaga noastră preţuire. Pentru că longevitatea sportivă este însăşi longevitatea sportivităţii.

Reportajul nostru anchetă are doi asemenea subiecţi, ambii deţinători ai unor recorduri în fotbalul nostru, avînd multe puncte comune în cariera lor sportivă, preţuindu-se reciproc : maestrul sportului MIHAI ADAM şi maestrul emerit al sportului MIRCEA LUCESCU. Ei au fost rugaţi să răspundă la aceste întrebări :

1. CUM V-AŢI CARACTERIZA, SUCCINT PROPRIA DV. ACTIVITATE ŞI PROFILUL ÎN FOTBALUL DE PERFORMANŢĂ ?
2. EXISTĂ — PRIN PRISMA DV. PERSONALĂ — UN SECRET AL LONGEVITĂŢII SPORTIVE ?
3. SCURGÎNDU-SE ANII, V-AŢI MODIFICAT OPTICA ASUPRA RELAŢIEI SPORT — MESERIE — FAMILIE ?
4. AŢI ASPIRAT LA CONDIŢIA VEDETEI ? AŢI ATINS-O ? CU CE PREŢ ? CU CE-AŢI RĂMAS ?

Pe cărţile lor de vizită, răspunsurile înscriu „cheia" longevităţii sportive, a longevităţii sportivităţii.

MIHAI ADAM. Născut la 3 iulie 1940, debut în Divizia A la „U" Cluj (19 august 1962, 2—1 cu „Poli" Timişoara), susţinînd pînă în momentul retragerii (1976, în partida echipei sale, C.F.R. Cluj-Napoca, la Reşiţa, cu F.C.M.) 364 de meciuri, care constituie actualul record al primei divizii. Se poate spune că a evoluat numai la aceste două echipe clujene, apariţia sa la Vagonul Arad fiind legată de efectuarea stagiului militar. A fost primul atacant care a reuşit să depăşească recordul golurilor marcate de Ozon în cariera sa (158), considerat o cotă greu de atins, cu cele 160 de goluri fiind şi acum într-o postură onorantă (locul 2), după Oblemenco (170), pe lista marcatorilor absoluţi ai primei divizii naţionale. A obţinut de trei ori titlul de golgeter — în ediţiile 1964/65 = 10 goluri, 1967/68 = 15 pentru „U" şi 1973/74 = 23 goluri pentru C.F.R., acest ultim record, obţinut la 34 de ani (înaintea lui Dudu Georgescu şi Dumitrache), fiind implicit o revanşă asupra celor care-l considerau „terminat" — care-l plasează în galeria de elită a oamenilor de gol, alături de Dobay, Bonihady, Constantin, Ozon, Oblemenco, Dumitrache şi Dudu Georgescu. Maestru al sportului din 1975. Inginer la regionala C.F.R. Cluj.

1. O activitate normală (pentru că am avut continuitate), serioasă (pentru că am muncit mult), frumoasă (pentru că mi-a plăcut mult fotbalul). Am fost un jucător ambiţios, perseverent, stăpîn pe nervi, cu o tehnică obişnuită, dar pe care n-am neglijat-o niciodată. Am răbdat, ştiind că aceasta este menirea unui atacant central, dar, în cele din urmă, mi-am satisfăcut apetitul de gol ;

2. Da, există : o viaţă sportivă a cărei stricteţe nu poate fi „îndulcită" decît de dragostea pentru fotbal şi animată de dorinţa de a fi mereu tînăr, printre primii. Această dorinţă trebuie să te ducă, însă, să nu depinzi de nimeni în performanţă, ci doar de tine însuţi. Şi mai e ceva, foarte puţin romantic : alimentaţia raţională, care, cu trecerea anilor în sport, trebuie să devină mai bogată calitativ şi mai redusă cantitativ.

3. Odată cu trecerea anilor am devenit mai exigent cu mine însumi. Mai exigent, dar nu mai zgîrcit. Am redus scurgerea energiilor în afară, m-am bucurat de o odihnă prelungită, dar nu inactivă. În acest răgaz am pus accentul mai mare pe profesie, pentru a fi oricînd apt de muncă, fizic şi profesional. Am început să evit mai cu grijă „talpa" adversarului, dar îmi rămînea gîndul la recordul lui Ozon. Preţuind dintotdeauna familia, căminul cu căldura sa, aportul soţiei la liniştea şi rigurozitatea programului de viaţă cotidian, am ajuns acum să mă regăsesc în visurile şi aspiraţiile fiului meu, Mihai, care, la 11 ani, este în grupa de copii a antrenorului Sepci, fireşte la „U", şi, zice-se, un talentat vîrf de atac. Deci, nu mi-am modificat optica odată cu anii.

4. N-am ţinut să ajung vedetă, ci doar să-mi respect propria dragoste, fotbalul. Dacă am ajuns cunoscut, aceasta se datoreşte fotbalului, căruia i-am dedicat cei 18 ani ai tinereţii mele. Cu lungi cantonamente, acesta fiind „preţul" de care mă întrebaţi. Am rămas, în schimb, cu stima şi respectul spectatorilor (mergînd prin ţară în interes de serviciu, am fost recunoscut, preţuit şi ajutat), cu amintiri frumoase din întreaga Europă, cu o sănătate perfectă şi cu un singur regret : că n-am jucat nici un meci oficial în echipa României. Evoluînd acum cîţiva ani cu lotul reprezentativ la Atena, în două meciuri, am înscris 3 goluri, dar pînă la primul meci internaţional totul s-a uitat. Ca de atîtea alte ori...

★

MIRCEA LUCESCU. Născut la 29 august 1945, debut în Divizia A la Dinamo Bucureşti (14 iunie 1964, 5—2 cu Rapid), susţinînd pînă la încheierea actualului tur al campionatului 267 meciuri. A evoluat la Dinamo, Ştiinţa Bucureşti şi în prezent joacă la Corvinul Hunedoara. Deţine recordul onorant al celor mai multe selecţionări în echipa naţională, apărînd de 67 de ori sub culorile tricolore, fiind o lungă perioadă de timp căpitanul echipei, inclusiv cu ocazia participării reprezentativei României la turneul final al Campionatului Mondial din Mexic 1970, moment de vîrf al fotbalului nostru din ultimele patru decenii. Jucător complet, cerebral dar şi un mare „sufletist" al balonului rotund, Lucescu a constituit tipul aripii moderne, altruiste, harnice, devotate ideii de joc colectiv. Pentru asemenea calităţi a şi fost rechemat nu de mult în lotul reprezentativ. Maestru emerit al sportului din 1971. Economist, absolvent al Facultăţii de comerţ exterior.

1. Pentru unii — nu puţini ! — am fost — doar un jucător serios. Niciodată nu mi-a făcut plăcere o asemenea caracterizare, unilaterală, mă durea chiar. Am vrut, fiind şi un om ambiţios, să demonstrez că nu eram doar serios, ci şi un bun jucător. Abia în ultima vreme mi s-a recunoscut, în sfîrşit, o calitate specifică: că ştiu să centrez... Recunoaştere, de fapt, prin ricoşeu, pornindu-se de la randamentul în scădere al lui Dumitrache şi Dudu Georgescu. M-am considerat a fi — mă refer în special la „perioada Dinamo", în care m-am exprimat pe deplin — un punct de echilibru al echipei.

2. „Secretul" e unul singur : să iubeşti fotbalul mai mult decît orice te înconjoară, numai astfel avînd tăria de a renunţa la orice în afara fotbalului. Micul meu univers mi l-am creat astfel ca să pot răspunde oricînd fotbalului. Asta duce, invariabil, la o viaţă sportivă, şi ţi se pare normal ca vara, în loc să te duci la o bere, să te duci la antrenament, ca nopţi întregi să nu dormi, nu din cauza alcoolului, ci trăind cu anticipaţie sau retrăind zeci şi zeci de meciuri, să ajungi ca la peste 30 de ani să poţi face — cu acelaşi efort fizic şi psihic — ceea ce face coechipierul cu zece ani mai tînăr, dar care crede că testul Cooper este doar un test fizic...

3. Nici una din aceste laturi nu poate fi neglijată, toate la un loc conturîndu-ţi personalitatea. În fapt, această relaţie determină responsabilitatea socială a fiecăruia dintre noi, fotbalişti de performanţă. Mă deranjează foarte mult atunci cînd fotbaliştii sînt consideraţi nişte neajutoraţi, începînd cu lucrurile... domestice (alţii merg să le plătească chiria), trecînd prin cele specifice (eşti obligat să stai în cantonament) şi terminînd cu cele esenţiale (sînt „duşi de mînă" la examene).

4. Copil fiind, nu spuneam niciodată că „vreau să mă fac fotbalist", aşa cum susţine acum, sus şi tare, fiul meu Răzvan, în vîrstă de 9 ani. Am dorit, ulterior, să fiu o vedetă în teren, nu în afara lui. Totuşi, o primă dovadă a popularităţii am avut-o în afara arenei : după debutul în echipa naţională, contra Elveţiei, în 1966 (4—2), pe scările facultăţii m-a oprit profesoara de engleză, care părea că n-are nici o tangenţă cu sportul şi, ridicîndu-şi ochelarii, mi-a spus mirată, dar şi admirativ : „Bravo, Lucescu !" Privaţiunile performanţei mi le-am asumat de bună voie, aşa că n-am dreptul să mă plîng. La bar am fost de două ori în 15 ani, ultima dată în 1971, după meciul cu Cehoslovacia, cînd, împreună cu soţia, i-am invitat pe adversarii care în partidele de la Praga (cu naţionala) şi Trnava (cu Dinamo) mă luaseră prea tare. Acolo, la bar, mai mult le-am întins... o mînă decît un pahar...

Paul SLĂVESCU

LOTO – PRONOSPORT INFORMEAZĂ

NU UITAŢI !

LA 28 DECEMBRIE 1977 — PRIMA TRAGERE

PRONOEXPRES

DUPĂ O NOUĂ ŞI ATRACTIVĂ FORMULĂ TEHNICĂ

● Se efectuează 2 extrageri de cîte 6 numere în continuare ● Se atribuie 8 categorii unice de cîştiguri ● În cadrul valorilor unitare ale cîştigurilor se pot obţine autoturisme ● Se acordă cîştiguri şi pentru 5 şi 4 numere din totalul celor 12 extrase ca şi pentru 3 numere la fiecare din cele 2 extrageri.

PARTICIPÎND CU CÎT MAI MULTE BILETE VĂ SPORIŢI ŞANSELE DE A VĂ PUTEA NUMĂRA PRINTRE MARII CÎŞTIGĂTORI !

★

Reţineţi ! AZI şi MÎINE — ultimele zile pentru depunerea buletinelor la concursul Pronosport din 31 decembrie 1977 !